

Znak: Fn.3120.76.2018

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Strawczyn, działając na podstawie art. 14 j § 1 i § 3 w związku z art.14 b i art. 14 c i art. 14 k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 800 z późn. zm.) oraz art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 1445 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 21.09.2018 r. (data wpływu 27.09.2018 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego stwierdza, że w odniesieniu do zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku o udzielenie indywidualnej interpretacji podatkowej w przedmiocie:

- zwolnienia z podatku od nieruchomości

stanowisko Wnioskodawcy – jest prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 21 września 2018 roku skierowanym do tutejszego organu podatkowego wystąpił o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie przepisów prawa podatkowego w podatku od nieruchomości dotyczącym nieruchomości od budowlanej zrealizowanej w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – województwo świętokrzyskie”. Do wniosku dołączono oświadczenie, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu jego złożenia nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego, zgodnie z art. 14 b § 4 Ordynacji podatkowej, jak również dowód uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 40,00 zł.

We wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

realizuje projekt „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej – województwo świętokrzyskie”, którego celem jest przyspieszenie tempa rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej, zapewnienie rozwoju społeczno-gospodarczego Województwa Świętokrzyskiego, powiększenie obszaru, gdzie jest możliwy dostęp Internetu szerokopasmowego oraz zwiększenie ilości mieszkańców województwa, którzy zyskają dostęp do Internetu. W ramach pierwszej fazy projektu na terenie województwa zrealizowany został obiekt w postaci sieci telekomunikacyjnej, będącej siecią Internetu szerokopasmowego, obejmującego obszar, gdzie do chwili obecnej dostęp do stałych i szybkich łączy internetowych był mocno utrudniony lub niemożliwy. Sieć telekomunikacyjna została zrealizowana z udziałem dofinansowania ze środków UE. W ramach projektu przewidziano udzielenie pomocy publicznej, której zgodność ze wspólnym rynkiem potwierdzona została decyzją Komisji Europejskiej z dnia 10 listopada 2011 roku

nr S.A.33441(2011/N), S.A.33440(2011/N), S.A.33439(2011/N), S.A.33438(2011/N), S.A.30851(2011/N). W ramach obecnie trwającej drugiej fazy realizacji projektu, przy pomocy wybudowanej sieci telekomunikacyjnej, zapewniany jest dostęp szerokopasmowy. Realizacja dostarczania sieci szerokopasmowej następuje za pośrednictwem lokalnych operatorów telekomunikacyjnych zwanych operatorami sieci dostępowych.

Za dostarczanie sieci telekomunikacyjnej, w tym zapewnianie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej oraz świadczenie z wykorzystaniem powierzonej sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych odpowiedzialny był, na podstawie zawartej z Województwem Świętokrzyskim umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, operator infrastruktury. Podmiot ten, będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, został wyłoniony w konkurencyjnym postępowaniu z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. W celu realizacji przez operatora infrastruktury wskazanych wyżej obowiązków umownych, została mu udostępniona sieć telekomunikacyjna. Zgodnie z umową o partnerstwie publiczno-prywatnym, składniki majątkowe stanowiące własność Województwa Świętokrzyskiego, w szczególności kanalizacja kablowa i łącza światłowodowe, udostępnione zostały na zasadzie dzierżawy. Obecnie umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym została rozwiązana. Właścicielem i posiadaczem sieci jest Województwo Świętokrzyskie.

W wyniku zmian dokonanych przez Komisję Europejską decyzją z dnia 21 grudnia 2017 roku nr C(2017) 9116 w postanowieniach ww. decyzji z dnia 10 listopada 2011 roku, Województwo Świętokrzyskie zamierza w ramach realizacji projektu samodzielnie dostarczać sieć telekomunikacyjną w tym zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczyć usługi na rzecz operatorów sieci dostępowych w wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej. Podstawą świadczenia usług będą umowy zawarte z operatorami sieci dostępowych, zgodnie z warunkami umowy ramowej zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Województwo zaś, jako publiczny operator infrastruktury, zgodnie z postanowieniami motywu 19 ww. Decyzji KE z 21 grudnia 2017 roku, „nie będzie angażowało się w obsługę sieci przynoszącą zyski i nie będzie miało możliwości generowania zysków, lecz będzie zobowiązane bilansować dochody i wydatki (...)”. Działalność Podmiotu w zakresie telekomunikacji wykonywana jest zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 2062 z późn. zm.), oraz na podstawie Uchwały Nr XLII/763/10 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 października 2010 roku. Wnioskodawca wskazuje, że uzyskał wpis Prezes UKE do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

W związku z powyższym Podmiot uważa, że nie powstanie u niego obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład sieci szerokopasmowej, a w konsekwencji nie powstanie również obowiązek składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku.

Powyższe stanowisko opiera na analizie przepisów obowiązującego prawa, tj.:

- Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1785 z późn. zm.);
- Ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo Budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1332 z późn. zm.);
- Ustawy z dnia 6 marca 2018 roku Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r., poz. 646);
- Ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 913 z późn. zm.);
- Ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity : Dz. U. z 2017 r., poz. 1907 z późn. zm.)

oraz na podstawie licznego orzecznictwa sądów administracyjnych.

Stanowisko Wnioskodawcy:

W zakresie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Wnioskodawca przywołuje, iż przedmiot opodatkowania między innymi stanowią: „budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej”.

A użyte określenia oznaczają:

1. budowla, to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;
2. działalność gospodarcza, to działalność, o której mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 roku – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646), z wyjątkiem działalności wymienionej w art. 1a ust. 2 u.p.i o.l.

Dodatkowo przywołał także zapisy art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawa budowlanego wymieniając przykładowe rodzaje budowli takie jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową oraz pkt 3a zawierający definicję legalną obiektu liniowego, przez który należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Uwzględniając wskazane definicje Wnioskodawca stwierdza, iż w przedmiotowym przypadku mamy do czynienia z budowlą chociażby ze względu na fakt, iż w skład sieci telekomunikacyjnej wchodzi kanalizacja kablowa.

Dalej trzeba zauważyć, że przepis art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane w istocie przesądza, że budowlą jest kanalizacja kablowa, co należy odnieść także do kanalizacji kablowej stanowiącej element sieci telekomunikacyjnej. Kanalizacja ta jest więc budowlą również w rozumieniu u.p.o.l. Jednakże jak to wcześniej zaznaczono, budowla podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, o ile jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.). W niniejszej sprawie należy zatem rozstrzygnąć, czy będąca budowlą kanalizacja kablowa jest w posiadaniu przedsiębiorcy bądź innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych podlegają tylko te budowle lub ich części, które są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Definicja działalności gospodarczej na gruncie przepisów tej ustawy odsyła do definicji działalności zawartej w przepisach ustawy Prawo przedsiębiorców, gdzie art. 3 wskazuje, iż działalnością gospodarczą jest działalność zarobkowa we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa, działalność w zakresie telekomunikacji stanowi zadanie własne Samorządu Województwa Świętokrzyskiego. Zadania własne określone są ustawami. W przedmiotowym przypadku zadanie to określa ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, której

art. 3 ust. 1 mówi, że jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

1. budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych;
2. dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej;
3. świadczyć z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz:
 - a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - b) podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy Prawo telekomunikacyjne,
 - c) użytkowników końcowych – w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Art. 3 ust. 4 tej samej ustawy wprost stwierdza, że wymienioną wyżej działalność należy zaliczać do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego. Jak podkreśla Podmiot, przepisy samorządowe dywersyfikują dwie płaszczyzny aktywności jednostek samorządu terytorialnego: realizowaną w sferze użyteczności publicznej oraz wykraczającą poza sferę użyteczności publicznej, jednocześnie reglamentując możliwości podejmowania i prowadzenia działalności poza sferą użyteczności publicznej przez oznaczenie dopuszczalnego jej zakresu oraz form, w których jest ona prowadzona. Ograniczenie przez ustawodawcę możliwości prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostki samorządu terytorialnego poza sferą użyteczności publicznej nie jest przypadkowe. Jeżeli bowiem dotyczy tylko działalności poza sferą użyteczności publicznej, to znaczy, że tylko aktywność w tej sferze uznana może być za działalność gospodarczą. Jak wskazuje się w doktrynie, prowokuje to tezę, w myśl której „aktywność wykonywana w sferze użyteczności publicznej pozbawiona jest charakteru gospodarczego, gdyż jej celem nie jest zysk, lecz realizacja zadań własnych samorządów – w konsekwencji *ex lege* nie jest to działalność gospodarcza. Odpowiednio, jak działalność gospodarczą traktowano aktywność wykonywaną poza sferą użyteczności publicznej przyjmując, że skoro nie jest to działalność zorientowana na wykonywanie zadań własnych to jest wykonywana w celu komercyjnym (w celu osiągnięcia zysku)”.

W odniesieniu do przypadku objętego niniejszym wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego Wnioskodawca podnosi, iż ustawodawca dał wyraz pierwszemu z prezentowanych wyżej podejść do kwestii oceny charakteru działalności prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego, przesadzając jednocześnie, że działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji, określona w art.3ust.1ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, będącą działalnością w sferze użyteczności publicznej, nie stanowi działalności gospodarczej. Wniosek ten wynika z treści art. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, który brzmi: „Działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1, niebędącą działalnością gospodarczą, wykonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.”.

Przedmiotowe stanowisko ustawodawcy do oceny charakteru prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego działalności w zakresie telekomunikacji znajduje odzwierciedlenie w innych ustawach. Wśród nich znajdzie się ustawa z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne, (tekst jedn. z 2017r. poz. 1907 z późn. zm.) która wyraźnie rozróżnia przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność gospodarczą od jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, która działalnością gospodarczą nie jest. Art. 10 ust. 1 i ust. 1a ww. ustawy określa odrębne rejestry: jeden dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących

działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą i drugi, w którym ujmowane są jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji, niebędącą działalnością gospodarczą.

W konsekwencji powyższego Wnioskodawca zwraca uwagę, że bezprzedmiotowe jest w tej sytuacji odnoszenie działalności jednostki samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji do ogólnej definicji działalności gospodarczej zawartej w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i poszukiwanie w jakim zakresie działalność ta spełnia konstytutywne cechy działalności gospodarczej określone w tych przepisach, gdyż wyklucza to jednoznacznie treść cytowanego art. 5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Z punktu widzenia przedmiotów opodatkowania podatkiem od nieruchomości, o których mowa w art. 2 ust. 1 u.p.o.l., opodatkowanie sieci szerokopasmowej rozpatrywane mogło być jedynie w stosunku do budowli (pkt 3), z wykluczeniem pozostałych przedmiotów, to jest gruntów (pkt 1) i budynków (pkt 2). Podkreślić jednak trzeba, że budowla stanowi przedmiot opodatkowania jedynie wtedy, gdy jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej (wskazany pkt 3 ust. 1 art. 2 u.p.o.l.). Z kolei ustawa podatkowa precyzuje w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l., że za budowlę związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej należy uznać budowlę będącą w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, czyli – zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l., działalność o której mowa w przepisach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (po uwzględnieniu art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej – Dz. U. Nr 173, poz. 1808 z późn. zm.).

Dalej, jak wynika z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, sieć szerokopasmowa jest siecią telekomunikacyjną służącą do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu. Dostęp określa się jako szerokopasmowy, jeżeli wydajność łącza nie jest czynnikiem ograniczającym możliwość uruchomienia aplikacji dostępnych w sieci.

Pojęcie sieci telekomunikacyjnych, obowiązujące także – stosownie do art. 2 ust. 2 u.w.r.u.s.t. – na gruncie tej ustawy, zdefiniowane zostało w art. 2 pkt 35 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz.1489 z późn. zm.) jako systemy transmisyjne oraz urządzenia komutacyjne lub przekierowujące, a także inne zasoby, w tym nieaktywne elementy sieci, które umożliwiają nadawanie, odbiór lub transmisję sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od ich rodzaju.

Na gruncie przepisów u.p.o.l. pojęcie budowli odpowiada definicji budowli w rozumieniu ustawy – Prawo budowlane. Jak wynika z ww. art. 3 pkt 3a, kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Przytoczone wyłączenie należy rozumieć zgodnie z jego brzmieniem w najszerszym znaczeniu, to znaczy, że kable zainstalowane w kanalizacji kablowej nie tylko, że nie stanowią "budowli liniowej", ale w ogóle nie stanowią obiektu budowlanego, ani jego części ani też urządzenia budowlanego (nie są budowlą w ogólności). Wyłączenie kabli znajdujących się w kanalizacji kablowej z zakresu pojęcia budowli według Prawa budowlanego powoduje takie same skutki w zakresie określenia terminu "budowla" w przepisach u.p.o.l. Tak więc na gruncie ustawy podatkowej kable umiejscowione w kanalizacji kablowej nie konstytuują pojęcia budowli i nie mogą podlegać opodatkowaniu.

Dalej trzeba zauważyć, że przepis art. 3 pkt 3a ustawy Prawo budowlane w istocie przesądza, że budowlą jest kanalizacja kablowa, co należy odnieść także do kanalizacji kablowej stanowiącej element sieci telekomunikacyjnej. Kanalizacja ta jest więc budowlą również w rozumieniu u.p.o.l.

Jednakże jak to wcześniej zaznaczono, budowla podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, o ile jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.). W niniejszej sprawie należało zatem rozstrzygnąć, czy będąca budowlą kanalizacja kablowa jest w posiadaniu przedsiębiorcy bądź innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

Uznanie, że działania jednostki samorządu terytorialnego wskazane w powołanym art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa nie stanowią działalności gospodarczej, przesądzone zostało w ustawie o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a zatem bezprzedmiotowe jest poszukiwanie cech tej działalności i odnoszenie do ogólnej definicji działalności gospodarczej przewidzianej w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (wcześniej powołanej).

Podsumowując przedstawiony przez Wnioskodawcę stan przyszły, brak jest przesłanek aby w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkować podatkiem od nieruchomości sieci telekomunikacyjne opisane we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej. Wskazane wnioski prawidłowo określają, iż Wnioskodawca nie jest przedsiębiorcą ani podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą. **W związku z tym budowle będące w posiadaniu jednostki samorządu terytorialnego nie będą opodatkowane podatkiem od nieruchomości.**

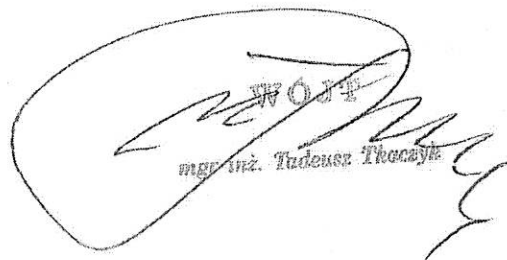
Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Niniejsza interpretacja udzielona w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wójta Gminy Strawczyn, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji (art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz.U. z 2018r. poz. 1302 z późn. zm.).

WOJEWÓDZA
mgr inż. Tadeusz Tkaczyk